

Johannes Vorst Friedrich Fabricius

Positiones Quaedam Miscellae

Rostochi[i]: Richelius, 1651

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn73021477X>

Druck Freier Zugang

RU phys 1651.
Johannes Vorstius
Friedrich Fabricius.

24
B

ΣΥΝΘΕΩ.
POSITIONES

QVÆDAM MISCELLÆ,

DE QUIBUS

IN ACAD. ROSTOCHIENSI

DISPUTABITUR

PRESIDE

M. JOHANNÈ VORSTIO,

RESPONDENTE

FRIDERICO FABRICIO,

SCHLESVICENSI,

DIE XVIII JUNII.

—) : (—

ROSTOCHI

Typis Johannis Richelii, Sen. Typogr.

Anno 1751

I.

תַּרְשִׁישׁ, de quo est in prophetiâ Jonæ; non est Tarsus Ciliciæ urbs; nec Carthago Africæ; nec ipsum mare vox ista in dicto loco significat; sed est Tartessus, nobilissimum Hispaniæ emporium. In Hispaniam igitur voluit trajicere Jonas, cum nolleret in Assyrios ire.

II. Verba ista, quæ sunt in I. Sam. VII. ויבאו אורח וגבער אר בית אבינאדב בגבער, minus rectè vertit Vulgatus Latinus Interpres, hoc modo: *Et intulerunt eam (arcam fœderis) in domum Abinadab in Gabaa.* Nimirum גבער non est nomen proprium hoc loco, sed appellativum, significans *collem*. Rectius igitur Græci habent, ἐν τῷ βουνῷ.

III. Salvator noster non passus est quintâ feriâ, quod quidam Veteres statuerunt, & cum his non ita pridem Wilh. Langius in de annis Christi libro; sed, ut vulgari sententia habet, feriâ sextâ.

IV. Verba Christi, Lucæ VI, 35. ἀπειθετε, μηδὲν ἀπὸ ἀπὸ τῶν πτωχῶν, minus rectè vulgò contra usuras allegantur. Nec rectè habet Ludovici de Dieu sententia, τὸ ἀπὸ ἀπὸ τῶν πτωχῶν in istis verbis significare, *spem auferre, desperare facere.* Nobis verò eadem vox videtur significare, ἐλπίσει πτωχὸς ἐν τῷ λαῷ, ἢ ἀπολαβεῖν, *spesare, se accepturum quippiam ab aliquo.*

V. Verborum Psalmi LXXVII. מלך חכם ויחזקו ימיו idem intellectus est, qui eorum, quæ sunt in Jeremiæ cap. X, 19. מלך חכם ויחזקו ימיו. Malèa. vertit Vulgatus Interpres: *Nunc sapit hoc.* Vox חכם omnino est infinitivus Piel à R. חלה.

VI. Minus commode vertit Launus Interpres verba

ba

ba, quæ sunt in Luca secundo capite, hæc puta: οὐκ ἔδει-
πε, ὅτι ἐν τῷ πατρὶς μου δεῖ εἶναι με. Eadem autem ver-
ba rectè videtur expressisse Syrus Interpres, hoc modo:
נִסְיֵיבַבִּיס אֲנִי דְבֵית אָבִי וְלֵא לִי דְאִתָּוִס, Nesciebatis
vos, quòd in domo Patris mei oportet me esse.

VII. Rectè Synesius iudicavit in epist. LVII, πολλὴ
κλίω δὲ γεντῶν ἢ ἱερῶσων· σιωάσθην, ἢ κλιώθειν εἶναι τὰ ἀσύγκλωστα.

VIII. Vocabulum βέτρογον non videtur in Græciâ
fuisse natum, sed ex voce, quam septentrionales populi
antè usurpaverant, efformatum.

IX. Verba S. Hieronymi, quæ sunt in Comment.
in epist. ad Ephesios, Nos quotiescumque Solæcismos, aut tale
quid annotamus, non Apostolum pulsamus, sed magis Apostoli asser-
tores sumus, ea, inquam, verba, quamvis apologiam
quandam contineant, nobis tamen per omnia non pro-
bantur.

X. Vox ἐλλῶν in N. T. non semper significat talem,
qui religione Græcus, hoc est, gentilis adhuc est; sed
quandòque etiam significat talem, qui non amplius talis
est, sed aliquando fuit. Sic usurpatur in Johannis cap.
XII. v. 20. ἦσαν δὲ ἕως ἐλλῶες οἱ τῷ ἀσθενοῦτων, ἵνα πρεσ-
κυήσωσιν ἐν τῇ ἐρατῇ. Malè ista vertit Vulgatus: Erant
quidam gentiles ex his, qui ascenderant, ut adorarent in die festo.
Non amplius gentiles fuerunt, qui in his Hierosolyma
dicuntur venisses, sed jam Profelyti facti.

XI. Mulier Cananæa, de quâ legimus in S. Matthæi
decimo quinto capite, non fuit gentilis, cum Salvatorem
precaretur. Neque eò valet illud, quam S. Marcus
prodidit, eam fuisse ἐλλῶίδα. Sed nec propterea ἐλλῶεις
vocata est à S. Marco, quòd Græca natione esset. Ad-
dit

dit enim idem Evangelista, fuisse *ομοφωνίας τῶν λόγων*.
Apparet, hinc quoque talem significationem vocis esse,
qualis est in proximis superioribus.

XII. *Ἐξωτερικὰ λόγια*, quorum mentionem Philo-
sophus facit in lib. I. Eth. Nicom. c. 13. lib. II. Eth. Eud. c. 1.
lib. III. Polit. c. 4. & alibi, non fuerunt scripturæ; sed
verò sermones de rebus ethicis, politicis, rhetoricis, quos
Philosophus habere solitus fuit ad confluentem turbam
τὴν ταχόντων. Id rectè ostendit Andronicus Rhodius in
Paraphrasi, quam pridem Dan. Heinsius edidit. Ea
enim, quæ sunt in lib. I. Eth. Nicom. c. 13. ita *παραφρασί*:
*περὶ ψυχῆς ὄντων ὅ μόνον ἐν συγγραμμάτων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν
ἐπιπέδου πρὸς τὰς ἐπιτοχὰς ἀποδείξας εἰρημὴν ἔνια.* Quæ
& ipsa satis consentanea sunt illis, quæ A. Gellius in lib.
XX Noct. Att. c. 5, ex Andronico Rhodio allegavit de
discrimine Commentationum Aristotelis; quòd nim. alia
dicta fuerint *ἀποδείξας*, alia *ἐπιτοχὰς*. Neque erat, cur Vir in-
comparabilis contenderet, consentanea prorsus non es-
se; atque igitur nec prædictam paraphrasin ejus
Andronici esse, cuius A. Gellius men-
tionem facit.

ba, quæ in Luca secun-
te, ὅτι ἐν τῷ πατρὶς μου δε-
barectè videtur exprefsi-
בית אבי ולא לי דאחוי

vos, quòd in domo Patris mei op-

VII. Rectè Synefius j

αὐτὸν δεξιῶν ἢ ἰεροσώμῃ σὺν αὐ-

VIII. Vocabulum

fuisse natum, sed ex voce,
antè usurpaverant, efform-

IX. Verba S. Hieron

in epist. ad Ephesios, Nos
quid annotamus, non Apostolum

tores sumus, ea, inquam,
quandam contineant, not-

bantur.

X. Vox ἕλλη in N. T.

qui religione Græcus, ho-
quandoque etiam significa-

est, sed aliquando fuit. Si

XII. v. 20. ἦσαν δὲ ἕλληνες ἕλλη

κλιήσωσιν ἐν τῇ ἐρημίᾳ. Mal-

quidam gentiles ex his, qui ase-

Non amplius gentiles fue-

dicuntur venisse; sed jam

XI. Mulier Cananæa,

decimo quinto capite, non

precaretur. Neque eò

prodidit, eam fuisse ἕλλησιν

vocata est à S. Marco, quòd

æc puta: οὐκ ἴδρα-
Eadem autem ver-
pres, hoc modo:

ἴδρα, Nesciebatis

pust. LVII, πλιθ-

ἐν αὐτῷ ἀτύγχεσθε.

videtur in Græciâ

trionales populi

sunt in Comment.

Solæcismus, aut tale

magis Apostoli affer-

amvis apologiam

omnia non pro-

significat talem,

is adhuc est; sed

non amplius talis

in Johannis cap.

καυόντων, ἵνα δευτ-

Vulgatus: Erane

adorarent in die festo,

his Hierosolyma

ti.

nus in S. Matthæi

, cum Salvatorem

quam S. Marcus

propterea ἕλλησιν

ione esset. Ad-

dit

